ПРАЛЕТАРЫІ УСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА
БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОЎНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА
ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

№ 5 (800) ● Чацвер, 11 лютага 1971 г. ● Цана 2 кап. ● Год выдання XXIV

ПА УНІВЕРСІТЭТ

● «XXIV з'езду КПСС— дастойную сустрэчу» — пад та
візам праходзіў прафсаюзна-гаспадарчы актыў універсітэт
кладам выступіў прарэктар БДУ па адміністрацыйна-гасп
частцы І. А. Ажыгін. Ён гаварыў аб тым, як работнікі гасп
часткі рыхтуюцца сустрэць знамянальную падзею, закрану
пытанняў ашчаднасці і беражлівасці, захавання сацыялі
уласнасці, адзначыў некаторыя недахопы і хібы, указаў на
масці іх хуткага ўхілення.

У спрэчках па дакладу выступілі старшыня мясцкома В. Ф. Чыгір, намеснік дэкана філалагічнага факультэта М. М. Піпчанка, электрык С. С. Сапронаў, камендант юрыдычнага корпуса В. М. Бурмакіна, намеснік дэкана хімфака В. Ф. Цікавы і іншыя. Яны вялі гутарку аб надзённых клопатах і праблемах, аб тым, як палепшыць і актывізаваць дзейнасць прафсаюзнай арганізацыі і гаспадарчай часткі, каб найбольш эфектыўна выканаць сацыялістычныя абавязацельствы і дастойна сустрэць XXIV з'езд КПСС і 50-годдзе універсітэта.

● Трэці год пад старшынствам рэктара акадэміка А. Н. Сеўчанкі ва універсітэце працуе аддзяленне таварыства савецка-балгарскай дружбы. На днях адбылося чарговае пасяджэнне праўлення, на якім са справаздачай аб рабоце за 1970 год выступіў намеснік старшыні праўлення дацэнт Д. Б. Мельцар.

Актыўны ўдзел у абмеркаванні даклада прынялі прафесар А. Я. Супрун, дацэнты Н. С. Гілевіч, В. М. Цімафеева, А. А. Галаўко, сакратар камітэта камсамола БДУ В. І. Пракошын, загадчык аддзела зарубежных сувязей С. С. Булычоў, дырэктар бібліятэкі І. У. Арэхоўская.

Намечана праграма работы аддзялення таварыства на 1971 год.

ПЛАНЫ— У ЖЫЦЦЁ

Красамоўна сведчаць аб усенародным працоўным уздыме поспехі перадз'ездаўскага спаборніцтва на заводах і фабрыках, на калгасных і саўгасных палях, у лабараторыях і аўдыторыях навучальных устаноў.

Ва універсітэце праведзены нарады камсамольскага і прафсаюзнага актываў, прысвечаныя дастойнай падрыхтоўцы да з'езда. З кастрычніка мінулага года па плану камітэта камсамола арганізуюцца сустрэчы з ветэранамі Камуністычнай партыі. Першакурснікі ўсіх факультэтаў робяць экскурсіі ў Дом-музей І з'езда РСДРП, музей гісторыі Вялікай Айчыннай вайны. Намечаны экскурсіі на месцы партызанскага падполля часоў Вялікай Айчыннай вайны, выезды ў Хатынь і да Кургана Славы.

На ўсіх факультэтах ідзе спаборніцтва вучэбных груп за права называцца лепшымі.

У гэтым месяцы на факультэтах будуць аформлены фотастэнды «Партыя і камсамол» і фотавыстаўкі «Камсамол універсітэта — рэспубліцы». У перадз'ездаўскія дні пройдзе фестываль патрыятычнай песні, адбудзецца навуковая канферэнцыя па праблемах гісторыі КПСС, КПБ і міжнароднага маладзёжнага руху.

Вялікую работу праводзяць спартыўныя калектывы факультэтаў. У перыяд зімовых канікул 24 атрады зрабілі агітпаходы па Беларусі. Студэнты універсітэта пабывалі ў Брэсце, у Гродзенскай, Віцебскай і іншых абласцях рэспублікі, у Бярэзінскім запаведніку. Іх маршруты пралеглі праз населеныя пункты калгасаў і саўгасаў. Для сельскіх працаўнікоў і вучнёўскай моладзі прачытаны лекцыі, рабяты выступілі з канцэртамі мастацкай самадзейнасці.

Камсамольцы універсітэта паспяхова ажыццяўляюць намечаныя планы і рыхтуюць дастойную сустрэчу XXIV з'езду ленінскай партыі.

І. КАШАРОЎСКІ.

18 лютага а 15-й гадзіне ў актавай зале адбудуцца заняткі кіруючых работнікаў, партыйнага, прафсаюзнага і камсамольскага актыву універсітэта. З лекцыяй на тэму «Службовая этыка» выступіць доктар юрыдычных навук прафесар А. В. Дулаў.

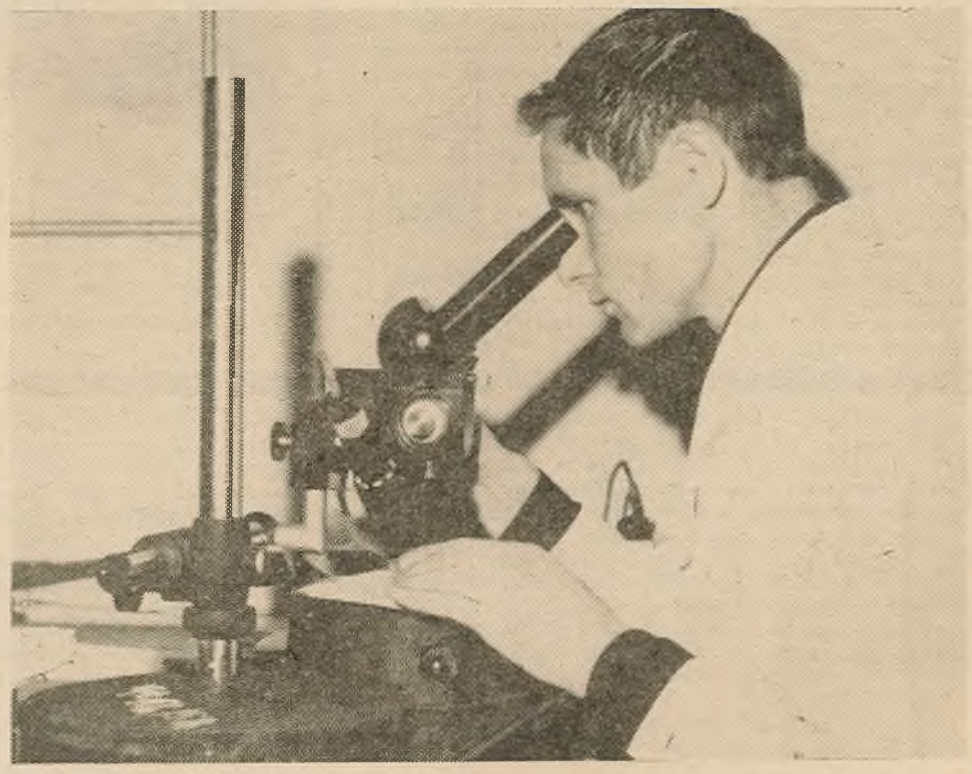

На кафедры фізічнай геаграфіі замежных краін многа ўвагі ўдзяляецца вывучэнню азёр Беларусі.

На здымку Г. Марозава вы бачыце малодшага навуковага супрацоўніка лабараторыі азёразнаўства П. І. Бурдыку за чарговымі даследаваннямі.

ВЫНІКІ—ПА ПРАЦЫ

Небывалым працоўным і палітычным уздымам сустракаюць савецкія людзі XXIV з'езд Камуністычнай партыі Савецкага Саюза. З усіх канцоў нашай вялікай Радзімы ідуць усё новыя і новыя весткі аб выдатных перамогах нашага народа ў будаўніцтве камунізма.

Калектыў факультэта журналістыкі, ідучы насустрач XXIV з'езду КПСС, XXVII з'езду КПБ і 50-годдзю універсітэта, узяў на сябе канкрэтныя сацыялістычныя абавязацельствы: значна палепшыць вучэбную, навуковую і палітыка-выхаваўчую работу, дабіцца новых поспехаў у падрыхтоўцы высокакваліфікаваных журналістаў —ідэйных байцоў партыі.

Узятыя абавязацельствы намі з поспехам выконваюцца. Аб гэтым красамоўна сведчаць вынікі зімовай экзаменацыйнай сесіі. Дастаткова сказаць, што з усіх студэнтаў факультэта, здаваўшых экзамены, толькі адзін чалавек атрымаў нездавальняючую ацэнку. 30 працэнтаў студэнтаў факультэта здалі сесію толькі на выдатна, 49—на выдатна і добра і каля 21—на здавальняюча.

Радуе і тое, што студэнты першага курса паспяхова вытрымалі выпрабаванне. Ім патрэбна было здаць два экзамены і 5 залікаў. Усе 80 студэнтаў з'явіліся на экзамены. З іх 12 атрымалі толькі выдатныя адзнакі, 33—выдатныя і добрыя і 35— добрыя і здавальняючыя.

Першае месца па выніках сесіі займаюць студэнты II курса. Усяго тут здавала сесію 85 чалавек. Здалі ўсе прадметы выдатна 12 чалавек, выдатна і добра—44, добра і здавальняюча — 28 чалавек. Другое месца займае III курс. Тут удзельнічала ў сесіі 62 студэнты. Здалі ўсе прадметы на выдатна—3; на выдатна і добра—33, 26 студэнтаў атрымалі добрыя і здавальняючыя адзнакі.

Радуюць поспехі студэнтаў па грамадскіх дысцыплінах. На першым курсе ўсе студэнты атрымалі залік па гісторыі КПСС, другакурснікі здавалі экзамен па гэтаму прадмету. З 84 чалавек здалі на выдатна 21, 46 — на добра, толькі 17—на здавальняюча. Студэнты III курса здавалі марксісцка-ленінскую філасофію. З 64 здаваўшых атрымалі выдатна 25 чалавек, добра—27, і веды 12-ці ацэнены здавальняючымі адзнакамі. На IV курсе студэнты трымалі экзамен па палітычнай эканоміі. З 79 здаваўшых выдатныя веды паказалі 15 чалавек, 40—добрыя, здавальняючыя—23 і нездавальняючыя—1.

Кожная сесія—гэта вынік напружанай работы ўсяго калектыву факультэта. Асабліва была яна напружанай у перадз'ездаўскі год. З першых жа дзён семестра дэканат, партыйнае бюро, кафедры, камсамольскія і прафсаюзныя арганізацыі журфака звярнулі асаблівую ўвагу на наладжванне дысцыпліны, паляпшэнне вучэбнай і выхаваўчай работы сярод студэнтаў. Акрамя журналаў наведвання лекцый, на кожную групу быў заведзен асобны сшытак, у якім адзначалася наведванне кожным студэнтам групы лекцый, практычных заняткаў. Пры гэтым выкладчыкі распісваліся ў сшытках за правільнасць уліку. Тут жа выстаўляліся адзнакі за практычныя заняткі. Дэканат і кафедры выклікалі студэнтаў, якія нядбайна адносіліся да вучобы. Значна палепшылася кантроль за самастойнай работай студэнтаў.

Адразу пасля таго, як стала вядома аб тэрміне адкрыцця XXIV з'езда КПСС і XXVII з'езда КПБ, дэканатам, партбюро, кафедрамі, камсамольскімі і прафсаюзнымі арганізацыямі былі выпрацаваны канкрэтныя абавязацельствы ў гонар з'езда і даведзены да кожнага выкладчыка, кожнага студэнта. Быў наладжан строгі кантроль за выкананнем гэтых абавязацельстваў. Гэтаму пытанню былі прысвечаны партыйны сход, вучоны савет факультэта, камсамольскі сход. На сходах і вучоным савеце абмяркоўваліся вынікі праверак выканання сацыялістычных абавязацельстваў, крытыкаваліся студэнты і выкладчыкі, якія не ўсё яшчэ рабілі для ажыццяўлення сацыялістычных абавязацельстваў.

Мы дабіліся значнага паляпшэння насценнага друку. На старонках газет курсавых, а таксама факультэцкай паўней стала адлюстроўвацца жыццё факультэта. Рэзкай крытыцы падвяргаліся тыя студэнты, якія парушалі дысцыпліну, рабілі амаральныя ўчынкі. Усё гэта дало плённыя вынікі. Мы ганарымся такімі студэнтамі, як М. Толсцік, В. Шмырына, І. Асінскі, В. Гурын, У. Трусаў, І. Гарніна, М. Дым.

Задача дэканата, кафедр, партыйнай і камсамольскай арганізацый —замацаваць дасягнутыя поспехі і яшчэ вышэй узняць узровень усёй вучэбнай, навуковай і палітыка-выхаваўчай работы.

Р. БУЛАЦКІ,
дэкан факультэта журналістыкі, дацэнт.

На здымку: першую лекцыю ў другім семестры па гісторыі мастацтваў чытае для студэнтаў чацвёртага курса факультэта журналістыкі Уладзімір Андрэевіч **Бойка**.

Фота Д. Чаховіча.

ШЫРЭЙ АБМЕНЬВАЦЦА ВОПЫТАМ

З цікавасцю прачытаў у газеце «Беларускі універсітэт» заметку Тозіка «У рэчышчы Ленінскага заліку». Хочацца расказаць аб нашай рабоце і планах.

У кожнай камсамольскай групе, на кожным курсе прыняты сацыялістычныя абавязацельствы. Амаль усюды камсамольскія сходы былі належным чынам падрыхтаваны, прайшлі з высокай актыўнасцю камсамольцаў. Якія асноўныя напрамкі адлюстраваны ў абавязацельствах? Гэта, перш за ўсё,—удзел кожнага камсамольца ў грамадска-палітычнай рабоце, вучоба (сярэдні бал групы), удзел у лекцыйнай прапагандзе, у канферэнцыях. Камітэт камсамола вырашыў праводзіць на кожным курсе канферэнцыі па грамадскіх навуках. Камсамольцы I курса, напрыклад, намераны падрыхтаваць не менш 20 дакладаў на канферэнцыю па гісторыі КПСС, трэцякурснікі — 9 дакладаў па філасофіі і г. д.

Думаецца, што ўсе групы выканаюць свае абавязацельствы па вучобе, тым самым актыўна ўключыўшыся ў агляд-конкурс на лепшую групу універсітэта.

У бліжэйшы час мы выпусцім плакат «Дзе Ленінскі залік», дзе будуць адлюстраваны сацыялістычныя абавязацельствы груп, курсаў. Выступяць камсоргі, якія раскажуць пра поспехі і недахопы.

Камітэт камсамола абавязаў таксама рэдкалегіі курсавых газет шырока асвятляць ход выканання сацыялістычных абавязацельстваў.

Нашы пяцікурснікі знаходзяцца цяпер на практыцы, таму мы своечасова не змаглі правесці сходы, прысвечаныя прыняццю сацыялістычных абавязацельстваў. Хутка ў студэнтаў 5 курса пачнецца дыпломная пара. Узнікае пытанне, якія спецыфічныя бакі павінны адлюстроўвацца ў іх сацыялістычных абавязацельствах? Наконт гэтага хацелася б ведаць меркаванні сакратароў ці іх намеснікаў па ідэалагічнай рабоце ў іншых факультэтах.

Безумоўна, вельмі карысным будзе абмен вопытам на старонках газеты. Думаю, што сакратары камітэтаў згодзяцца з гэтым і раскажуць аб сваіх поспехах і праблемах.

М. ФЕДЗЯНЯ,
намеснік сакратара камітэта камсамола факультэта прыкладной матэматыкі.

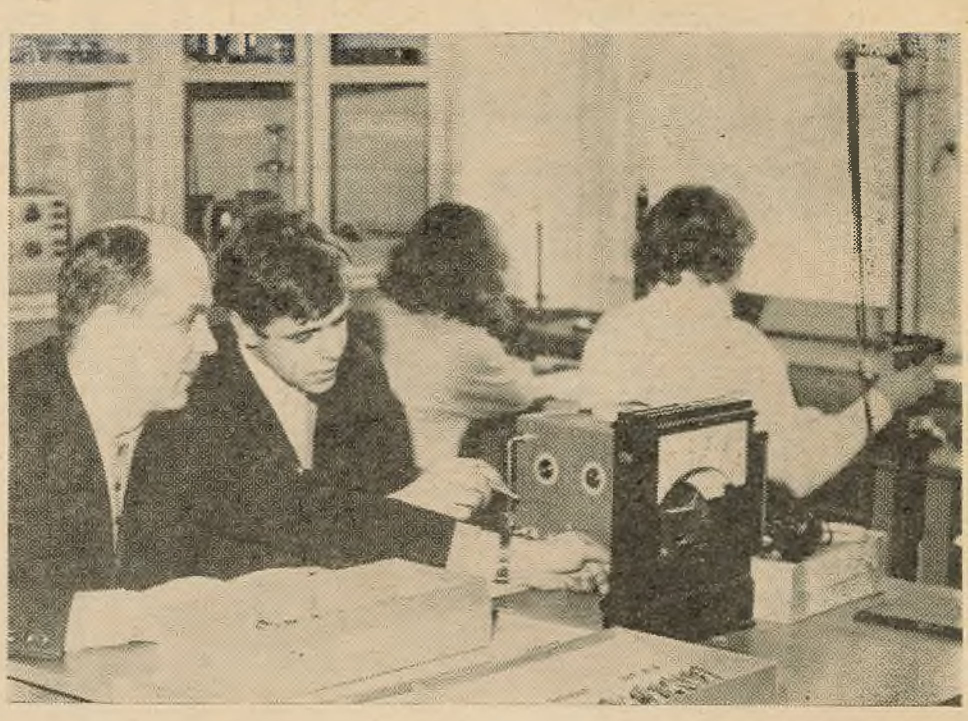

Будучы настаўнік, студэнт V курса фізфака, з дапамогай старшага выкладчыка С. І. Галко знаёміцца з новай апаратурай па тэхніцы школьнага эксперыменту.

Фота *Г. Марозава.*

ВЕСТКІ З МАТФАКА

✦ Падрыхтоўцы да Ленінскага заліку прысвячаюцца камсамольскія сходы патокаў, якія адбудуцца на наступным тыдні. На іх пойдзе размова аб выкананні сацыялістычных абавязацельстваў.

Зараз камсамольцы факультэта асаблівую ўвагу звяртаюць на вывучэнне ленінскай тэарэтычнай спадчыны, арганізуюць прагляд кінафільмаў па ленінскай і ваенна-патрыятычнай тэматыцы.

✦ Група студэнтаў на чале з чацвёртакурсніцай Сашай Сабалеўскай у час зімовых канікул правяла агітпаход па маршруту Віцебск—Полацк па мяжы Пскоўскай вобласці. Студэнты прайшлі па месцах партызанскіх баёў, пабывалі ў мястэчку Казлы, дзе створан мемарыяльны комплекс у памяць аб дваццаці спаленых гітлераўцамі вёсках Віцебскай вобласці.

У час паходу ў школах і клубах многіх вёсак і пасёлкаў былі прачытаны лекцыі аб універсітэце і матэматычным факультэце.

✦ Планам работы камітэта камсамола на наступны семестр намечана шмат цікавых мерапрыемстваў. Сярод іх— паездка агітбрыгады па месцах дыслакацыі студэнцкіх будаўнічых атрадаў, святкаванне Дня Савецкай Арміі, правядзенне дня матэматыка.

Л. ПЕРАСЫПКІНА.

НА КАФЕДРАХ І Ў ЛАБАРАТОРЫЯХ

ПАЛІТЫКА-ВЫХАВАЎЧАЯ РАБОТА: ВЫНІКІ І РОЗДУМ

РЭКТАРАТ і партыйная арганізацыя універсітэта ўсё больш увагі ўдзяляюць палітыка-выхаваўчай рабоце кафедр. І гэта зразумела. Выхаванне студэнтаў, актыўны ўдзел у шматграннай палітычнай рабоце сярод працоўных — адна з галоўных састаўных частак дзейнасці кафедр вышэйшых навучальных устаноў.

У канцы студзеня гэтага года кафедра крымінальнага права абмеркавала стан і меры паляпшэння палітыка-выхаваўчай работы калектыву кафедры і кожнага яе члена. На гэтым пасяджэнні падведзены вынікі дзейнасці ў першым паўгоддзі бягучага навучальнага года, удакладнены і канкрэтызаваны індывідуальныя планы выкладчыкаў на другі семестр.

Пытанні палітыка-выхаваўчай работы сярод студэнтаў і насельніцтва абмяркоўваліся і на іншых пасяджэннях кафедры. Так, 16 верасня ішла размова аб тым, якія лекцыі мэтазгодна прачытаць у Мінскім грамадскім універсітэце прававых ведаў; 5 кастрычніка — аб выніках работы кафедры ў 1969-70 навучальным годзе і канкрэтных мерах па ліквідаванню недахопаў у пастаноўцы навучальнага працэсу, палітыка-выхаваўчай і навукова-даследчай работы, 30 кастрычніка — аб выніках узаеманаведвання лекцый і практычных заняткаў (пры ацэнцы важнае значэнне надавалася выхаваўчай ролі заняткаў), 4 снежня — аб тэматыцы лекцый для судовых работнікаў Мінска.

Нашы выкладчыкі выкарыстоўваюць разнастайныя формы палітыка-выхаваўчай работы сярод студэнтаў, судова-пракурорскіх работнікаў і насельніцтва. У лекцыях і на практычных занятках па савецкаму крымінальнаму праву, крыміналогіі, папраўча-працоўнаму праву і судовай статыстыцы паказваюцца перавагі нашага грамадскага і дзяржаўнага ладу, савецкага права, выхоўваюцца пачуцці гонару за нашу Радзіму, сацыялістычнага патрыятызму і інтэрнацыяналізму.

Амаль усе члены кафедры маюць пастаянныя грамадскія нагрузкі, для некаторых палітыка-выхаваўчая работа сярод студэнтаў або насельніцтва ўваходзіць у кола іх непасрэдных абавязкаў. Так, дацэнт В. А. Шкурко як дэкан факультэта пастаянна клапоціцца аб выхаванні студэнтаў. Тры члены кафедры — прафесар І. І. Гарэлік, дацэнты П. А. Дубавец і В. А. Шкурко — выбраны ў састаў партыйнага бюро факультэта і прымаюць вялікі ўдзел у палітыка-выхаваўчай рабоце сярод выкладчыкаў і студэнтаў. Загадчык кафедры ўзначальвае вучэбна-метадычную камісію III курса дзённага аддзялення. У састаў гэтай камісіі ўваходзіць таксама П. А. Дубавец. Члены вучэбна-метадычнай камісіі наведвалі лекцыі і практычныя заняткі на III курсе, праводзілі гутаркі са студэнтамі ў інтэрнаце, выступалі на сходах грамадскіх арганізацый курса.

Прафесар І. І. Гарэлік і дацэнты П. А. Дубавец, Е. В. Кічыгіна з'яўляюцца куратарамі вучэбных груп. Пад іх кіраўніцтвам рэгулярна арганізуюцца палітінфармацыі і гутаркі па цікавячых студэнтаў пытаннях, экскурсіі ў дзяржаўныя ўстановы і г. д.

Вопыт куратараў на юрыдычным факультэце паказвае, што гэта цалкам апраўдаўшая сябе і даволі эфектыўная форма выхаваўчай работы на малодшых курсах. Разумны, аўтарытэтны, тактычны і ненадакучлівы куратар—настаўнік, сябар студэнта. Заслугоўвае ўсякага адабрэння тое, што на юрыдычным факультэце куратарамі з'яўляюцца таксама члены партыйнага бюро.

Выкладчыкі наведваюць, праўда, усё яшчэ рэдка, інтэрнаты, гутараць са студэнтамі аб правілах паводзін, аб арганізацыі самастойнай работы, адпачынку, аб бягучых падзеях жыцця краіны і на міжнароднай арэне. У свой час партбюро юрфака планавала наведванні інтэрната, размеркаваўшы гэтыя абавязкі адпаведным чынам паміж кафедрамі. Так забяспечвалася рэгулярнае наведванне інтэрната выкладчыкамі факультэта. Пажадана, каб члены партбюро факультэта, адказныя за работу ў студэнцкім інтэрнаце, аднавілі гэтую практыку.

Вялікая выхаваўчая работа праводзіцца членамі кафедры таксама ў час дзяжурства ў вучэбным корпусе па графіку дэканата. Са студэнтамі - парушальнікамі правіл паводзін праводзіліся гутаркі і не толькі ў час дзяжурстваў. Дзякуючы сумесным намаганням выкладчыкаў, а не толькі спецыяльна выдзеленых дзяжурных, стала менш выпадкаў курэння ў недазволеных месцах, хаджэнняў па вучэбнаму корпусу ў верхнім адзенні і галаўных уборах і іншых парушэнняў правіл унутранага распарадку.

Значную палітыка-выхаваўчую работу праводзіць кафедра сярод юрыстаў-практыкаў (у асноўным нашых выпускнікоў) і сярод насельніцтва. Толькі ў 1970 годзе прачытана 27 лекцый на палітыка-юрыдычныя тэмы (А. А. Прымачонак — 13 лекцый, І. І. Гарэлік — 5, П. А. Дубавец — 4, О. Л. Пруднічэнка і І. С. Цішкевіч — па дзве, М. Н. Меркушаў — 1). Лекцыі прачытаны па актуальных тэмах. Так, напрыклад, П. А. Дубавец расказаў слухачам Мінскага грамадскага універсітэта прававых ведаў аб злачыннасці і яе прычынах у буржуазным грамадстве. Гэтай жа тэме было прысвечана яго выступленне ў інтэрнаце завода «Транзістар». А. А. Прымачонак правёў гутарку з работнікамі міліцыі, суда, пракуратуры, прадстаўнікамі вучэбных устаноў і грамадскасці г. Мінска — «Барацьба з прыцягненнем непаўналетніх у злачынную дзейнасць —адна з умоў выкаранення злачыннасці». У кастрычніку — лістападзе 1970 г. А. А. Прымачэнкам прачытана для насельніцтва г. Баранавічы і г. Мінска 5 лекцый аб прычынах злачыннасці ў СССР і мерах па іх ліквідаванню, а таксама 6 лекцый для вучняў старэйшых класаў сярэдніх школ гэтых гарадоў аб правілах паводзін у грамадскіх месцах.

Лекцыйная прапаганда сярод практычных работнікаў органаў міліцыі, суда, пракуратуры і іншых дзяржаўных органаў, а таксама сярод насельніцтва з'яўляецца састаўной часткай той вялікай працы, якую вядзе калектыў кафедры ў напрамку далейшага ўмацавання сувязей з практыкай. Гэта сувязь, у прыватнасці, выяўляецца ў тым, што чатыры члены кафедры (І. І. Гарэлік, М. Н. Меркушаў, І. С. Цішкевіч і В. А. Шкурко) на працягу многіх год актыўна ўдзельнічаюць у рабоце навукова-кансультацыйнага савета пры Вярхоўным Судзе БССР і метадычнага савета пракуратуры рэспублікі; О. Л. Пруднічэнка — народны засядацель Кастрычніцкага народнага суда г. Мінска; А. А. Прымачонак — член савета па вывучэнню прычын злачыннасці і распрацоўцы мер па іх папярэджанню пры Упраўленні ўнутраных спраў Мінгарвыканкома.

Асноўнай формай палітыка-выхаваўчай работы сярод саміх выкладчыкаў і лабарантаў кафедры з'яўляецца іх пастаянны і актыўны ўдзел у семінары па вывучэнню марксісцка-ленінскай тэорыі. Выпадкаў няяўкі членаў кафедры на гэты семінар без уважлівых прычын не было.

Плануючы сваю работу і правяраючы выкананне планаў членамі кафедры, мы імкнемся прад'яўляць адзін аднаму высокія патрабаванні, указваем адкрыта на наяўныя недахопы, дабіваемся іх ліквідавання. Аднак трэба яшчэ многае зрабіць для далейшага разгортвання на кафедры крытыкі і самакрытыкі, для аказання ўзаемнай дапамогі адзін другому ў паляпшэнні ўсіх паказчыкаў нашай работы. Не ўсе члены кафедры ў аднолькавай меры праяўляюць актыўнасць у навукова-даследчай рабоце. Некаторыя маглі б мець больш друкаваных прац, больш увагі ўдзяляць кіраўніцтву навуковай работай студэнтаў.

Недахопам з'яўляецца тое, што палітыка-выхаваўчая работа кафедры плануецца адразу на ўвесь навучальны год. Наяўнасць такога гадавога плана не выключае, а прадугледжвае складанне канкрэтызуючых, больш падрабязных планаў на семестр або нават на квартал. Цяпер гэты недахоп у значнай меры ліквідаван. На пасяджэнні, якое адбылося 26 студзеня 1971 года, абмеркаваны і зацверджаны планы членаў кафедры на другое паўгоддзе. Мэтазгодна было б, каб адпаведныя органы ўдакладнілі і пашырылі адпаведны раздзел у бланках індывідуальных планаў навуковых работнікаў, якія выкарыстоўваюць кафедры.

Мы разумеем, што ў палітыка-выхаваўчай дзейнасці кафедры ёсць шэраг недахопаў, таму было б вельмі пажадана, каб тыя кафедры універсітэта, якія лепш іншых забяспечваюць гэты ўчастак работы, абмяняліся сваім вопытам на старонках універсітэцкай газеты.

І. ЦІШКЕВІЧ,
загадчык кафедры крымінальнага права.

ЧАКАЕМ — НЕ ДАЧАКАЕМСЯ

У сувязі з 50-годдзем БДУ бібліятэка рыхтуе да выдання бібліяграфічны ўказальнік друкаваных работ навуковага калектыву універсітэта, які будзе прадаўжаць аналагічны указальнік, выданы ў 1958 годзе.

Новы ўказальнік ахопіць перыяд з 1959 па 1970 гг. і адлюструе вялікую плённую работу адзінаццаці факультэтаў, 88 кафедр і ўсіх праблемных лабараторый за апошняе дзесяцігоддзе. Улічвацца будуць работы навуковых супрацоўнікаў толькі за час іх работы ва універсітэце. Ва ўказальнік увойдуць зборнікі і манаграфіі, выдадзеныя ў Беларусі і за яе межамі, артыкулы, апублікаваныя ў рэспубліканскіх і ўсесаюзных часопісах.

Даведніцка-бібліяграфічным аддзелам бібліятэкі зроблена вялікая падрыхтоўчая работа: выяўлена па летапісах друку за апошняе дзесяцігоддзе больш 5 тысяч назваў друкаваных работ. Для ўпэўненасці ў паўнаце ўлічанага матэрыялу былі распрацаваны і перададзены на ўсе кафедры персанальныя бланкі па ўліку работ кожнага члена кафедры. Трэба адзначыць, што асноўная частка запоўненых бланкаў вярнулася ў даведніцка-бібліяграфічны аддзел. Але, на жаль, канчатковае завяршэнне работы затрымліваецца ў сувязі з тым, што некаторыя кафедры (тэарэтычнай механікі, вылічальнай матэматыкі матэматычнага факультэта, фізічнай оптыкі, фізікі паўправаднікоў, агульнай фізікі і фізікі цвёрдага цела фізічнага факультэта) зусім не вярнулі бланкі. Многія кафедры іншых факультэтаў прадставілі работы толькі асобных навуковых супрацоўнікаў.

У выданні ўказальніка ў аднолькавай ступені зацікаўлены і бібліятэка і навуковы калектыў універсітэта. Будзе вельмі крыўдна, калі гэты каштоўны даведнік акажацца з прабеламі. Таму бібліятэка яшчэ раз просіць таварышаў, якія па тых ці іншых прычынах не здалі тэрмінова патрабуемыя матэрыялы, прадставіць спісы работ у даведніцка-бібліяграфічны аддзел бібліятэкі (галоўны корпус, другі паверх, пакой № 223).

А. НЯКОЗЫРАВА,
ст. бібліёграф.

ПАЕЗДКІ, СУСТРЭЧЫ, ЭКСКУРСІІ...

Добра прайшлі зімовыя канікулы ў нашых студэнтаў. Многія з іх адпачылі ў інтэрнацыянальным спартыўна-аздараўленчым лагеры на базе пансіяната ЦК ЛКСМБ «Юнацтва» ля Заслаўскага вадасховішча, у доме адпачынку «Нарач», у санаторыях. Праўда, аматарам лыжных спаборніцтваў не пашанцавала—надвор'е стаяла надзвычай цёплае. Але ўсе захапляліся маляўнічым беларускім пейзажам, зімовым лесам, набраліся новых сіл па ўлонні беларускай прыроды. Толькі ў інтэрнацыянальным лагеры «Юнацтва», дзе для студэнтаў было арганізавана шмат цікавых сустрэч са знатнымі людзьмі, спартыўных спаборніцтваў, вечароў інтэрнацыянальнай дружбы, адпачывала каля 80 савецкіх і в'етнамскіх юнакоў і дзяўчат з БДУ, якія вучацца на падрыхтоўчым, фізічным, матэматычным і хімічным факультэтах. Разам з імі адпачывалі і студэнты Беларускага політэхнічнага, медыцынскага інстытутаў, педагагічнага інстытута замежных моў і іншых навучальных устаноў беларускай сталіцы.

Цікава прайшлі канікулы і ў тых, хто застаўся ў горадзе. В'етнамскія студэнты падрыхтоўчага факультэта універсітэта пабывалі на экскурсіях на кінастудыі «Беларусьфільм», на Мінскім гадзіннікавым заводзе, у літаратурных музеях народных паэтаў Беларусі Янкі Купалы і Якуба Коласа. Яны наведалі музей гісторыі Вялікай Айчыннай вайны. Запомняцца ім і цёплыя сустрэчы з маладымі рабочымі, студэнтамі, вучнямі сярэдніх школ.

А вось група в'етнамскіх студэнтаў фізічнага, матэматычнага і хімічнага факультэтаў (усяго 18 чалавек) на чале з супрацоўнікам дэканата па навучанню замежных студэнтаў, стажораў і аспірантаў С. Е. Запатрыным і выкладчыцай рускай мовы Г. А. Берзінь пабывала ў горадзе-героі на Няве—Ленінградзе. Незабыўныя ўражанні пакінулі ў іх крэйсер «Аўрора», Эрмітаж, Рускі музей, Ісакіеўскі сабор і іншыя памятныя мясціны велічнага горада. Пабывалі яны і ў Смольным, і ў Разліве, наведалі ленінградскія тэатры.

А ў Мінску на зімовых канікулах было нямала гасцей. Да нас ва універсітэт прыязджалі групы замежных студэнтаў з Кубанскага сельскагаспадарчага інстытута і з Львоўскага дзяржаўнага медыцынскага інстытута. Гэта юнакі і дзяўчаты з В'етнама, з Аб'яднанай Арабскай Рэспублікі, з Кеніі, Судана, Сенегала, Лівана, Малі, Сірыйскай Арабскай Рэспублікі і іншых краін Азіі, Афрыкі і Лацінскай Амерыкі. Яны азнаёміліся з гісторыяй нашага універсітэта, наведалі вылічальны цэнтр, гістарычны і заалагічны музеі. Захапляліся яны і прыгажосцю беларускай сталіцы, яе гасціннымі жыхарамі.

Госці з Краснадара і Львова пазнаёміліся з гісторыка - рэвалюцыйнымі мясцінамі горада, з месцамі партызанскага і камсамольскага падполля ў гады Вялікай Айчыннай вайны, пабывалі на ВДНГ БССР, у сталічных музеях і на прадпрыемствах — гадзіннікавым заводзе і камвольным камбінаце. Зрабілі госці і экскурсійную паездку ў вёску-мемарыял Хатынь і да Кургана Славы, што пад Мінскам.

— Мы задаволены, што свае зімовыя канікулы правялі ў такім горадзе, як ваш слаўны, цудоўны Мінск, — сказаў на развітанне суданскі студэнт Кубанскага сельскагаспадарчага інстытута Абдэль Азім Ахмед Махмуд, выказваючы думку ўсіх сваіх тавярышаў. — Для нас вялікі гонар, што мы былі гасцямі ардэнаноснага універсітэта, які носіць імя вялікага Леніна. Мы ўдзячны ўсім за гасцінны і цёплы прыём. Нам спадабаліся універсітэт, беларуская сталіца і яе жыхары, простыя і шчырыя савецкія людзі.

У. ГАЛАЙША.

Спорт

30—31 студзеня ў Брэсце праходзіла зімовае першынство рэспублікі сярод вну па лёгкай атлетыцы. Наша каманда ў гэтых спаборніцтвах заняла II месца, прапусціўшы наперад толькі прадстаўнікоў Інстытута фізічнай культуры. Удачна выступілі Валянціна Бяляева (4 курс хімфака), якая ў бегу на дыстанцыі 300 м заняла II месца, Барыс Лютарэвіч (2 курс фізфака) заняў таксама II месца на дыстанцыі 60 м і Аляксандр Глыбоўскі (5 курс юрфака) заняў II месца ў прыжках з шастом. Гэта дало магчымасць нашай камандзе выехаць у Маскву на спаборніцтвы на прыз зімовых канікул.

М. ЖАЎНЕРКА, ст. выкладчык.

З 30 студзеня па 1 лютага ў Мінску праходзіла асабіста-каманднае першынство Белсавета СДСТ «Буравеснік» па класічнай барацьбе ў праграме круглагадавой спартакіяды. На трох дыванах політэхнічнага інстытута змагаліся прадстаўнікі 15 вышэйшых навучальных устаноў рэспублікі. Асноўная барацьба за прызавыя месцы разгарнулася паміж камандамі РТІ, ІФК, БПІ і БДУ.

У парадку вагавых катэгорый месцы размеркаваліся наступным чынам. У вазе 48 кг студэнт нашага універсітэта Нгуен Нгок Куэ ў трох сустрэчах атрымаў чыстыя перамогі і толькі ў адной схватцы прайграў па балах вопытнаму барцу з Інстытута фізічнай культуры А. Казураву і заняў другое прызавое месца. Трэцяе месца заняў таксама прадстаўнік універсітэта студэнт І курса факультэта прыкладной матэматыкі А. Канаў.

На прызавыя месцы выйшлі Э. Шпігельман (5 курс матфака), В. Фралоў (5 курс юрфака), В. М. Фефелаў (ст. выкладчык фізвыхавання і спорту, майстар спорту міжнароднага класа).

У агульнакамандным першынстве месцы размеркаваліся наступным чынам: I—РТІ (130 ачкоў), II—БПІ (116), III — ІФК (111), IV—БДУ (95), V—ГДУ (78).

Ф. УЛАДЗІМІРАЎ.

НАШ КАЛЯНДАР

БЕЛАРУСКІ ДАЛЬ

З даўняга часу навука цікавілася праблемай слова, яго значэннем і паходжаннем. Не абмінула яна і беларускіх лексікографаў. Збор лексікі беларускай мовы праводзіўся ў большасці выпадкаў, у сувязі з неабходнасцю растлумачыць шматлікія малазразумелыя словы іншамоўнага паходжання, што сустракаліся ў розных творах і дакументах, напісаных на тэрыторыі Беларусі стараславянскай і старажытнарускай мовамі.

Доўгі час Беларусь не ведала тлумачальных слоўнікаў. З найбольш ранніх збораў, дзе ў параўнанне немалой колькасці сустракаюцца і словы з беларускай мовы, навука ведае так званы «Лексіс» вядомага вучонага-філолага другой палавіны XVI ст. Лаўрэнція Зізанія. Гэты слоўнік змяшчаў больш 600 слоў, якія трывала ўвайшлі ў актыўны слоўнік беларускай мовы нашага часу.

У далейшым зборам і распрацоўкай слоўнікаў займаліся Памва - Берында, П. Жыцецкі, Ф. Шымкевіч, А. Кіркор, С. Сакалоў. Але, бясспрэчна, найбольшы ўклад у гэтую галіну ўнёс Іван Іванавіч Насовіч. Першы збіральнік і папулярызатар творчасці беларускага народа, ён каля 30 год жыцця прысвяціў збору фальклору і матэрыялаў для слоўніка.

Цікавасць Насовіча да вывучэння беларускай народнай творчасці была звязана з актывізацыяй дэмакратычнага руху ў Беларусі.

Перагортваем слоўнік Насовіча, і неяк не верыцца, што гэта змог зрабіць адзін чалавек. 16 гадоў тытанічнай працы спатрэбілася для былога настаўніка, каб скласці «Словарь белорусского наречия», які выйшаў сто год назад.

Слоўнік Насовіча быў першым вялікім тлумачальна-перакладным (беларуска-рускім) слоўнікам. Пабудаваны на строга навуковых прынцыпах і ў адпаведнасці з тагачасным узроўнем лексікаграфіі, ён значна адрозніваўся ад прац другіх аўтараў у гэтай галіне.

У слоўніку сабрана больш 30 тысяч слоў. Асноўную частку лексікі складаюць словы жывой беларускай народнай мовы. Аўтар сам вельмі многа ездзіў па Гродзенскай, Магілёўскай, Мінскай губернях, і кожная такая паездка давала Насовічу багатыя матэрыялы і ў галіне этнаграфіі. У 1874 годзе ён выдаў «Сборник белорусских пословиц» і «Белорусские песни».

Паездкі па Беларусі дазвалялі І. Насовічу рабіць шматлікія параўнанні ў разуменні адных і тых жа слоў у розных мясцовасцях, давалі яму багаты матэрыял для пэўных вывадаў.

Вялікае месца ў слоўніку адведзена і словам, узятым з раней апублікаваных твораў вуснай народнай творчасці, са старажытных помнікаў літаратуры, з этнаграфічных запісаў.

Акрамя ўласна беларускай лексікі, Насовіч у слоўніку вялікую ўвагу ўдзяляе запазычаным тым ці іншым шляхам словам (з польскай, рускай, украінскай моў). Але гэтым абмежаваць каштоўнасць слоўніка нельга. У дадатак да асноўнай часткі лексікі І. Насовіч наблізіў тлумачэнне асноўных слоў, значэнняў і адценняў да жывой гутарковай мовы. А гэта мае вялікае значэнне для сінтаксісу і фразеалогіі беларускай мовы.

На слоўніку якасна адбіўся ўплыў фальклорыстыкі. Аўтар амаль кожнаму слову дае сваю характарыстыку, указвае на асаблівасці вымаўлення, на паходжанне (этымалогію) і крыніцы слоў, на сферу ўжывання, мастацкія асаблівасці, вызначае ў некаторых граматычныя катэгорыі і формы (у прыватнасці—лік, склон, род, стан, трыванне і інш.).

Нягледзячы на некаторыя недахопы (засмечанасць словамі, узятымі з жаргону шляхты, і адсутнасць многіх беларускіх слоў, агульных з рускімі і украінскімі), «Словарь белорусского наречия» мае навуковую каштоўнасць і ў цяперашні час. Іменна на аснове «Словаря белорусского наречия» ў далейшым выйшлі «Руска-беларускія слоўнікі» пад рэдакцыяй А. Александровіча і калектыву навуковых супрацоўнікаў Акадэміі навук БССР пад кіраўніцтвам Я. Коласа, К. Крапівы і П. Глебкі.

Варта напомніць, што за свой тлумачальны слоўнік І. І. Насовіч быў удастоен прэміі Акадэміі навук. І пакуль што гэты слоўнік па сваёй паўнаце і шырокаму ахопу лексікі стаіць на першым месцы.

100 гадоў прайшло з дня выхаду «Словаря белорусского наречия», а ён усё яшчэ толькі адзін. І тут ужо проста нельга не выказаць папрок сучаснай беларускай лексікаграфіі.

М. ПРЫГОДЗІЧ, студэнт філалагічнага факультэта.

У школе юных фізікаў БДУ часта выступаюць вядомыя вучоныя рэспублікі, вопытныя выкладчыкі універсітэта. НА ЗДЫМКУ: лекцыю школьнікам чытае кандыдат фізіка-матэматычных навук дацэнт М. П. Халімановіч.

Фота Г. Марозава.

ПАД БЕЛАРУСКІЯ МЕЛОДЫІ

Танцавальны калектыў БДУ «Крыжачок» не толькі ў Мінску здабыў папулярнасць, але і ў рэспубліцы, і за яе межамі. «Крыжачок» быў і за рубяжом.

З некалькімі пытаннямі я звярнуўся да кіраўніка ансамбля Мікалая Вікенцьевіча Лапшы.

— Раскажыце, калі ласка, аб цяперашнім «Крыжачку».

— У саставе калектыву зараз 60 рабят. Гэта ў асноўным студэнты розных факультэтаў. Але ёсць і ветэраны, якія ўжо скончылі універсітэт, аспіранты.

Трэба адзначыць, што танцуюць рабяты з захапленнем. Кожны мае свой мастацкі почырк.

— У якіх паездках пабываў калектыў?

— Іх за час існавання ансамбля было вельмі многа. Мы пабывалі ў малых і ў вялікіх гарадах. Выступалі перад жыхарамі Казані, Калінінграда, Харкава, Вільнюса, Ленінграда. Пабываў «Крыжачок» у ГДР. Гэтыя паездкі, як правіла, прыносілі нам поспех і падзякі гледачоў.

З многімі ансамблямі гэтых гарадоў нас звязвае творчая дружба. Ды і не толькі гэтых. Мы вельмі сябруем з польскім народным ансамблем «Шлёнск». Некаторыя танцы нашага рэпертуару пастаўлены польскімі балетмайстрамі.

— Дарэчы, некалькі слоў аб рэпертуары.

— Вядома, расказаць аб усім рэпертуары падрабязна немагчыма. За дваццаць год ён уключыў у сябе мноства танцаў. У асноўным гэта беларускія народныя танцы, танцы народаў Савецкага Саюза, а таксама краін народнай дэмакратыі. Наогул мы прытрымліваліся погляду, што нішто так глыбока не можа адлюстраваць звычаі, настрой, пачуцці, як народныя танцы. Ды і сама назва нашага калектыву абавязвае нас любіць і шанаваць народнае мастацтва.

— Мікалай Вікенцьевіч, вы гаварылі, што ў ансамблі ёсць і ветэраны, вядучыя артысты. Раскажыце, калі ласка, пра іх.

— У нашым «Крыжачку» ёсць сапраўдныя энтузіясты. Гэта Ядзя Яловічава, Валодзя Дудко, Люда Грышчанка, Галя Цалавальнікава. Але аб сабе лепш яны раскажуць самі.

Я. Яловічава: У ансамблі я ўжо 14 год. Гэта, пэўна, нямала. Пабывала ва ўсіх яго паездках, прымала ўдзел амаль ва ўсіх выступленнях. Нягледзячы на свае сямейныя клопаты не збіраюся пакідаць «Крыжачок». Калі мяне пытаюць, што даюць заняткі танцамі, я звычайна адказваю: вельмі многае. Акрамя эстэтычнага задавальнення, яны прыносяць і радасць поспеху, а таксама шчырае сяброўства. Наш «Крыжачок» — гэта калектыў у поўным сэнсе слова.

У. Дудко: Калі пачаў танцаваць, дакладна не памятаю: пэўна, з дашкольнага ўзросту. У ансамблі таксама даўно. Для мяне заняткі танцамі — гэта зарадка бадзёрасці, магчымасць непасрэдна далучыцца да мастацтва, лепш зразумець яго. Танцы дапамагаюць захаваць прыгожую постаць, што для юнака таксама важна, як і для дзяўчыны. Акрамя таго, выхоўваюць сапраўды рыцарскія адносіны да дзяўчыны. І мне хочацца параіць юнакам: «Ідзіце ў наш калектыў. Аб гэтым вы не будзеце шкадаваць».

— Некалькі слоў хацелася б сказаць пра нашага кіраўніка Мікалая Вікенцьевіча Лапшу. Гэта вельмі чулы, улюбёны ў мастацтва чалавек. Многімі сваімі поспехамі «Крыжачок» абавязан яму, яго вытрымцы, уменню раскрыць у пастаноўцы душу танца.

З прыходам Мікалая Вікенцьевіча ансамбль атрымаў званне народнага і стаў лаўрэатам гарадскога агляду танцавальных калектываў. «Крыжачок» узнагароджаны многімі дыпломамі і граматамі.

Пачалася рэпетыцыя. Як таямнічы чараўнік, Мікалай Вікенцьевіч ускідае рукі, кіруючы танцам. Льецца беларуская мелодыя, то спакойная, а то раптам буйная і імклівая, як віхор. Вось яна закружыла ў танцы пары, павяла іх. І свет перафарбаваўся ў якісьці цудоўны колер.

Гутарку правёў студэнт **В. КУБЕКА.**

ЯК Я ЖАНІЎСЯ

ГУМАРЭСКА

Мы ПАКАХАЛІ адзін аднаго з першага погляду. З першага таму, што была вясна, што нам абодвум страшна не хапала часу.

Я сказаў, што мяне завуць Лёня.

Яна сказала, што яе завуць Лена.

Дамовіўшыся аб наступнай сустрэчы, мы развіталіся. Яе забраў тралейбус, мяне прыдавілі дзверцы адыходзячага аўтобуса.

Першае наша спатканне цягнулася цэлых 24 мінуты. З-за гэтага яна на тры практыкаванні скараціла трэніроўку па сістэме іёгаў, а я на восем мінут спазніўся на рэпетыцыю хору.

Такія ахвяры прыносяць толькі тыя, хто кахае пасапраўднаму.

У наступны раз мы сустрэліся ўжо ў ЗАГСе. Заручальныя пярсцёнкі надзелі яшчэ раней, кожны сам сабе, сэканоміўшы такім чынам некалькі каштоўных мінут.

Пакуль ішла шлюбная цырымонія, каб не траціць марна часу, я сплятаў у думках перадавы артыкул для насценгазеты. Яна ўпаўголаса нашэптвала ўрок, зададзены на курсах нарвежскай мовы.

Сябры і блізкія нас не віншавалі: па-першае, яны абяцалі зрабіць гэта калі-небудзь у вольны час, а па-другое, падалі шампанскае. Пробкі выскачылі так дружна, нібы хто даў кароткую чаргу з кулямёта.

— Пара, — сказала мая жонка, адставіўшы недапіты бакал. — У мяне сёння палітзаняткі.

Я паглядзеў на гадзіннік і стаў праціскацца праз рады запрошаных: мне неабходна было паспець на пасяджэнне кінааматараў.

У дзвярах мая жонка спынілася, дастала з сумачкі невялікую фотакартачку і працягнула мне: «Вось... Вазьмі на памяць. Хто ведае, калі яшчэ ўбачымся...»

— Ну, мне налева, — сказала яна, калі мы выбеглі на вуліцу. — Да сустрэчы...

У адказ я моўчкі кіўнуў галавой, дажоўваючы на хаду бутэрброд з чорнай ікрой, і павярнуў направа.

Назаўтра ў самым канцы працоўнага дня я заўважыў жонку ў нашым канструктарскім бюро. Яна стаяла за суседнім кульманам і нешта чарціла.

— Прывітанне,—сказаў я, заточваючы аловак.

— А, гэта ты, — сказала яна, адкрываючы новую баначку тушы. — Што, наведаць забег?

— Наведаць? — здзівіўся я, прымацоўваючы кальку да ліста ватманскай паперы. —Ды я тут працую. А вось ты што робіш?

— Я таксама. Тры гады ўжо, — адказала яна, запраўляючы рэйсфедэр тушшу.

— А я чацвёрты, — сказаў я.

— Чацвёрты — што? Дзень? — пацікавілася яна, праводзячы паралельныя прамыя.

— Не, год, — растлумачыў я, вычэрчваючы парабалічную крывую.

— Мы замоўклі, захопленыя кожны сваёй справай.

— Гэта добра, што мы працуем разам, — праз некаторы час сказаў я, вычэрчваючы эліпс. — Часцей бачыцца будзем.

— Нам проста пашанцавала, — згадзілася яна, праводзячы цыркулем канцэнтрычныя акружнасці. — Ты чым займаешся сёння вечарам?

— Усяго толькі гурток мастацкай самадзейнасці і трэніроўка па фехтаванню, — заўважыў я, праводзячы апошнюю штрыхпунктырную лінію. — А ў цябе што?

— Так, дробязь, — махнула яна рукой, выкідваючы ў карзіну апусцеўшую баначку. — Збегаю ў ізастудыю і пасяджу на лекцыі.

— Выдатна, — абрадавана сказаў я, любуючыся выкананай работай. — Значыць, мы паспеем схадзіць у кіно.

— Што ж, нядрэнна, — задаволена кіўнула яна, сколваючы гатовы чарцёж.— На які сеанс?

Але на гэтае пытанне адказаць я ўжо не паспеў, таму што рабочы дзень закончыўся і мне трэба было бегчы.

Ул. ЛОГІНАЎ,
студэнт аддзялення палітэканоміі.

ПСІХАЛАГІЧНЫ ПРАКТЫКУМ

● *На дзяжурства не прыйшоў ніхто. На суботнік выйшла чацвёртая частка групы. На сход з'явілася палова з тых, хто мае вымову за непаспяховасць. Грамадскай работай займаецца столькі ж, колькі выйшла на дзяжурства.*

Пытанне: колькі ў групе чалавек, калі заявы на стыпендыю падалі ўсе?

● *Кожны рыхтуецца да экзамена па-свойму: Пеця вывучыў сёе-тое; Таня вучыла сяк-так; Оля сёе-тое вучыла сяктак; Валодзя ведаў, як завуць выкладчыка; Валера не ведаў нічога.*

Пытанне: чый метад падрыхтоўкі найбольш прагрэсіўны, калі разам яны набралі на экзамене 10 балаў?

РЭПЛІКІ ВЯДОМЫХ ЛЮДЗЕЙ

НЕ ПАШАНЦАВАЛА.

Калі Бернард Шоу быў ужо вядомым пісьменнікам, ён неяк на шашы сутыкнуўся з веласіпедыстам. На шчасце, усё абышлося добра. Веласіпедыст пачаў прасіць прабачэння, але Шоу папярэдзіў:

— Вам не пашанцавала, сэр. Яшчэ крыху энергіі, і вы заслужылі б бяссмерце як мой забойца.

ЦІ МОЖНА ІНАКШ!

Адзін з сяброў вядомага італьянскага кампазітара Джакіна Расіні паведаміў яму, што яго родны горад хоча пажыццёва ўзвесці яму манумент.

— Колькі павінен каштаваць манумент? — спытаў той.

— Дваццаць тысяч лір.

— Так многа грошай... — уздыхнуў Расіні. — За палову гэтай сумы я гатоў сам стаць на пастамент.

САМААЦЭНКА.

Калі аднойчы Аляксандр Дзюма-бацька вярнуўся са святочнага абеду дадому, яго сын спытаў:

— Ну як, было весела, цікава?

— Вельмі, — адказаў Дзюма. — Калі б не было там мяне, я б памёр ад суму.

ДЭБЮТ КАМПАЗІТАРА.

Першы канцэрт вядомага нямецкага кампазітара Фрыдрыха Гендэля ў Лондане не меў поспеху. Гэта вельмі ўсхвалявала сяброў кампазітара. Але сам Гендэль быў спакойны.

— Не засмучайцеся,—суцешыў ён іх,—у пустой зале музыка гучыць лепш.

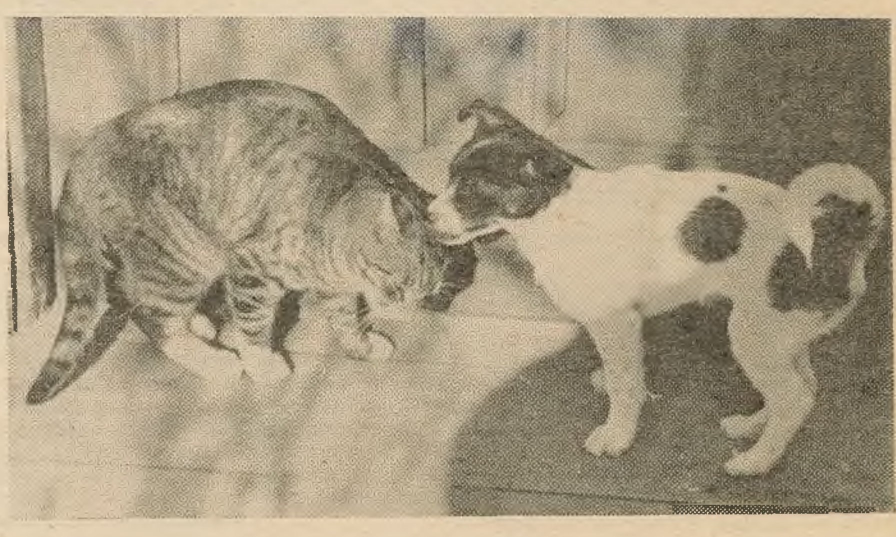

Удачны кадр — вялікая радасць для фотааматара. Сёння мы прапануем нашым чытачам некалькі здымкаў **Д. Чаховіча.**

● Раніца сяброў.

● Першая прагулка —першыя здзіўленні.

● На руцэ, як на галінцы.

Рэдактар А. А. НІКОЛЕНКА.